

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

HIMLENE FORKYNDER GUDS HERLIGHED

NUMMER 9

1. MAJ 1920

69. AARGANG

MANTI TEMPEL.

Før Opførelsen af Templet i Logan endnu var begyndt, var man allerede ved at træffe Forberedelser til at rejse endnu et Tempel, Templet i Manti. Husk, at Folket, faatalligt, og Nybyggere i et endnu ikke underlagt Land i Forvejen arbejdede paa at fuldende Templet i St. George, gjorde de første Skridt til at rejse Templet i Logan og hele Tiden arbejdede paa at opføre det prægtigste af alle Templerne, Templet i Salt Lake City, men — Autoriteternes Kaldelse lod, og Folket svarede uden Nolen. De flittige Hænder tog fat paa at rejse endnu et Hus til Israels Guds Ære.

Har noget Folk i Historien præsteret noget større — ja, lad os endog sige, noget lignende.

Saaledes opbygger Guds Folk Zion, saaledes giver de Verden et Vidnesbyrd mejslet i Sten.

Templet i Manti blev rejst paa Toppen af en Klippe og bygget af Sten, udhugget af selve den Klippe, hvorpaa det staar.

»Men det skal ske i de sidste Dage, at Herrens Huses Bjerg skal være grundfæstet ovenpaa Bjergene og ophojet over Højene, og Folkene skulle strømme til det.« (Mika 4, 1—2).

HVAD VED VI OM LIVET HINSIDES GRAVEN.

Spiritisme og spiritistiske Fænomener: Borddans, automatisk Skrivning, Aandebankning osv., har i den sidste Tid optaget alle Menneskers Sind. Aviserne har taget Sagen op til mere eller mindre vidtloftig Droftelse. Der er blevet skrevet vidt og bredt om Spøgeriet i Vendsyssel, Præsten paa Stedet undersøgte det, Faustinus rejste derop, men afslørede intet, da Aanderne ikke lod høre fra sig, medens han var der, og Diskussion for og imod fores videre. En af vore meget kendte Forfattere, Julius Magnussen, har haft Besøg af sin Faders Aand og har skrevet en hel Bog om disse Besøg, og de Oplysninger, han har modtaget fra sin Fader. Bogen er blevet angrebet og forsvaret, og Boger om Spiritisme og Aandebesøg er blevet oversat fra fremmede Sprog, thi Bevægelsen er ingenlunde begrænset til Danmark, nej, allerede i lang Tid har den sat alle Sind i Bevægelse i England, og den har ogsaa bredt sig til Amerika.

Menneskene ønsker Besked om Fremtiden og om Livet efter Doden og mener at naa deres Hensigt ved at udspørge Aanderne gennem Medier, Borde osv., men det positive Resultat bliver gerne Nul, og det er heller ikke ad denne Vej, som Bibelen udtrykkeligt forbyder os at betræde, at vi vil kunne faa disse Oplysninger.

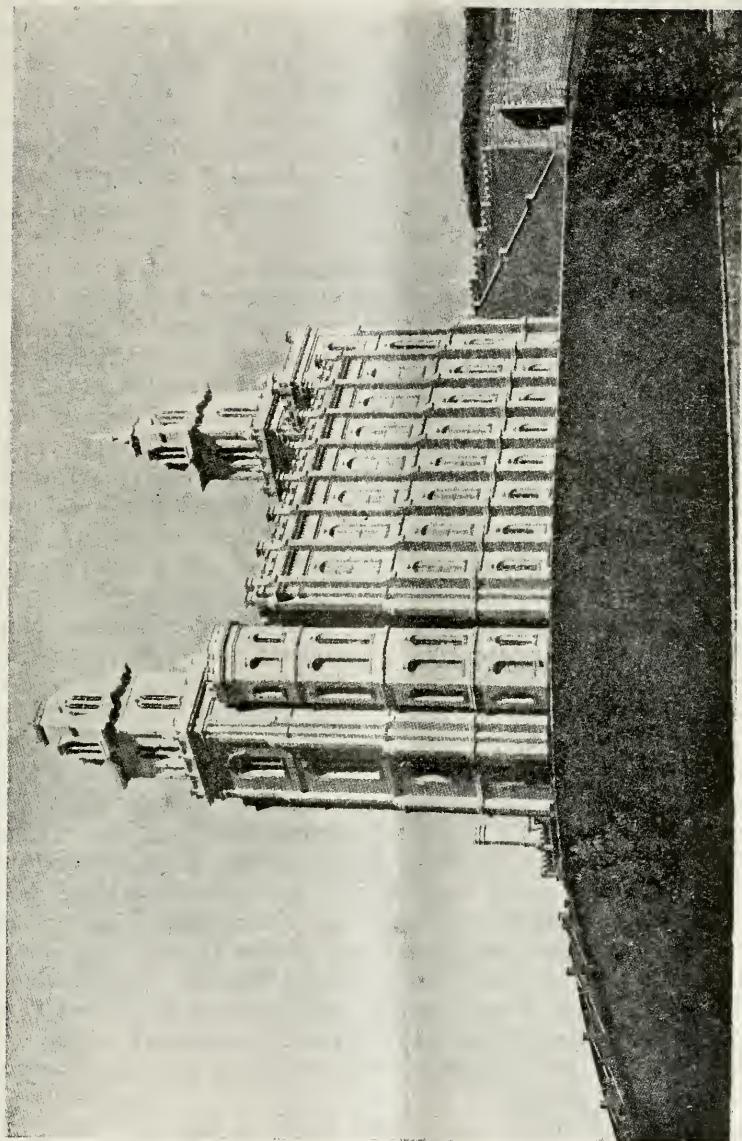
Ved vi nu noget om Aandeverdenen? Ja, vi ved en hel Del, mens de andre trods deres Borde og Medier kun ved meget lidt. Vi oversætter følgende fra »Relief Society Magazine«:

Præsident Jedediah M. Grant om Aandeverdenen.

Jedediah M. Grant, Fader til Heber J. Grant, Kirkens nuværende Præsident, viede efter sin Daab hele den øvrige Del af sin jordiske Tilværelse til Arbejde for Guds Riges Opbyggelse paa Jorden og Guds Borns Frelse.

I 1854, da der var blevet en Vakance i det første Præsidentskab for Kirken ved Willard Richards Død, blev Broder Grant valgt til Broder Richards Efterfølger som anden Raadgiver.

Alle de, der har studeret Kirkens tidligere Historie, kender flere eller færre af de rammende, interessante og opmuntrende Anekdoter og Historier, hvori Jedediah M. Grant blev bekendt for de lynsnare Indskydelser, det glimrende Vid og den mesterlige Logik, hvormed det altid lykkedes ham at bringe dem til Tavshed, der modstod hans Budskab om Sandheden. Han døde den 1. December 1856, fyrretyve Aar gl. Præsident Heber C. Kimball, som talte ved hans Begravelse,

MANTI TEMPLET.

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

fortalte, at han havde besøgt Br. Grant kort Tid for dennes Dod, og han sagde:

»Han kunde ikke tale men trykkede varmt min Haand. Jeg lagde mine Hænder paa ham og velsignede ham og bad Gud at styrke hans Lunger, saa at han maatte føle sig bedre, og to, tre Minutter efter rejste han sig op og talte i omtrent en Time, ivrig efter at fortælle mig, hvad han havde set, og hvad han forstod. Han sagde til mig: »Broder Heber, jeg har været i Aandeverdenen to Nætter i Træk, og af alle de frygtelige Ting, jeg nogensinde har oplevet, var den værste, at jeg igen maatte vende tilbage til mit Legeme, men jeg maatte gøre det alligevel. Aah, den Orden og den Ledelse, der var der! Da jeg var i Aandeverdenen, saa jeg de retfærdige Mænd og Kvinder; jeg saa dem ordnede i deres forskellige Grader; jeg kunde se hver Mand og Kvinde i deres Klasse og Orden. Jeg saa efter, om jeg kunde opdage nogen Uorden, men der var ingen, heller ikke kunde jeg se nogen Dod, noget Mørke eller nogen Forvirring. Folket var ordnede efter Familier, Grad efter Grad i fuldkommen Harmoni. Det er kort sagt altsammen, som Broder Brigham siger, det er, akkurat som han har fortalt os mange Gange. De retfærdige samlede for sig i Aandeverdenen, og ingen onde Aander er iblandt dem. Jeg saa min Kone, Karoline, der var den første, der kom hen til mig. Jeg saa mange, som jeg kendte, men talte ikke med andre end min Kone. Hun saa smuk ud og havde vort lille Barn, som døde paa Sletterne, i sine Arme. Hun sagde: »Her er lille Margarethe; du ved nok, at Ulvene aad hendes Legeme, men det skadede hende ikke; her er hun, og alt er, som det skal være.«

»Til min Forbavselse opdagede jeg, naar jeg saa paa de forskellige Familier, at der var Ufuldkommenhed ved somme, der var noget, der manglede, thi jeg saa Familier, som ikke kunde faa Lov at komme og bo sammen, fordi de ikke havde æret deres Kald her. Jeg spurgte min Kone, hvor Joseph og Hyrum og Fader Smith og andre var. Hun svarede: »De er gaaet forud for at udføre og ordne Forretninger for os.«

»Bygninger! Herren gav Salomon Visdom og udgod Guld og Sølv i hans Hænder, for at han kunde udfolde sine Evner og sin Dytighed, men det Tempel, Salomon rejste, stod langt under den mest ordinære Bygning, jeg saa i Aande-verdenen.«

»Haver! Jeg har set gode Haver paa denne Jord, men aldrig nogen, der kan sammenlignes med dem, der var der. Jeg saa Blomster af mange forskellige Slags, nogle med halvtreds eller hundrede forskelligt farvede Blomster voksende paa en Stamme. Vi har mange Slags Blomster paa Jorden,

og jeg tror, de er kommet fra Himlen, ellers vilde de ikke være her. Disse Tings Aander er dannede lige saa vel som vore, og det følger af sig selv, at de kan eksistere ved de samme Principper. Efter at have set al Tings Skonhed der, folte jeg mig yderst bedrovet ved at maatte forlade saa smukt et Sted og komme tilbage til Jorden, thi jeg saa paa mit Legeme med Væmmelse, men jeg var nodt til at træde ind i det igen.«

Lad os til dette Billede af Forholdene i den anden Verden foje denne interessante Artikel, der er taget fra »Mormonen«, der blev udgivet i New York af afdode Præsident John Taylor:

»De Sidste Dages Hellige er ofte blevet udlet paa Grund af deres Tro paa Aandernes Forudtilværelse og paa Ægteskab for Tid og Evighed, skont begge Lærdomme er bibelske. Vi er ofte blevet bedt om at udtale vor Mening angaaende disse Principper, men tænkte som saa, at Rigets egne Ting tilhorte Rigets Born, og er derfor ikke egnede til at give til dem udenfor, men da vi for nogle Dage siden meget hofligt er blevet bedt om at svare paa følgende af en Dame, som tilhører Kirken: »Hvorfra er jeg kommet? Hvad er min Oprindelse? Hvad gør jeg her? Hvor gaar jeg hen? og hvad er min Skæbne, hvis jeg efter at have adlydt Sandheden, er trofast til Enden?« kunde vi ikke blive ved at afslaa at svare derpaa.«

»Til Oplysning for hende og for alle andre, hvem det maatte interessere, vil vi prøve paa i Korthed at besvare disse Spørgsmaal, som vi forstaar dem. Grunden til vor Tro paa Aandernes Forudtilværelse og Ægteskab for Tid og al Evighed vil da fremgaa af sig selv.«

»Kvinde, hvorfra kommer du? Din Oprindelse? Hvad gør du her? Hvorhen gaar du, og hvad er din Skæbne? Sig mig det, om du har Forstand? Ved du ikke, at du er en Gnist af Guddommen udhugget fra Ilden af hans evige Flamme og stillet midt iblandt evigt brændende Luer.«

»Ved du ikke, at for Evigheder siden dvælede din Aand ren og hellig ved din Himmelske Faders Barm, i hans Nærhed, med din Moder, en af Himlens Dronninger, omgivet af dine Broder- og Sosteraander i Aandevederen blandt Guderne? At din Aand saa de Begivenheder, der skete der, og at du tiltagende i Intelligens saa Verden efter Verden blive organiseret og befolket med dine Slægtinge, som paatog sig Tabernakler, dode, blev oprejste og modtog deres Ophøjelse paa de forløste Verdener, hvorpaa de en Gang boede? Du, der var villig til og ivrig efter at gøre det samme, ventede og længtes efter at opnaa at modtage et Legeme, en Opstan-

delse og en Ophøjelse, som de, og da du havde opnaaet Til-
ladelse, indgik du en Pagt med en af dine Venner blandt
Aanderne om at være din Skytsengel i Dødeligheden. Dertil
gjorde du Pagt med to andre, en mandlig og en kvindelig
Aand, om at du vilde komme og paatage dig et Tabernakel
i deres Slægt og blive en af deres Efterkommere. Du valgte
ogsaa blandt dine Kendinge en Aand, hvem du elskede i
Aandeverdenen (og hvem det var blevet tilladt at komme
ned til denne Planet og modtage et Tabernakel), til dit
Hoved, din Tilflugt, din Husbond og Beskytter paa Jorden
og til at hidføre din Ophøjelse i de evige Verdener. Alle disse
Pagter og Forhold blev ordnede, ligesom de Aander blev
udtaget, der skulde fodes i din Slægt. Du længtes og suk-
kede og bad til din Fader i Himlen om, at den Tid maatte
oprinde, da du kunde komme ned til denne Jord, der var
bortflyet og faldet fra det Sted, hvor den først var blevet
organiseret, nær Planeten Kolob. Du bad om, at du maatte
forlade din Faders og Moders Barm, forlade alle dine Slægt-
ninge og komme til Jorden for at modtage et Tabernakel
og gøre de samme Gerninger som de, du havde set blive
ophøjet for dig.«

»Til sidst oprandt det ventede Øjeblik, og du horte din Fa-
ders Rost sige:

»Gaa, min Datter, til hin Verden, paatag dig et Tabernakel
og strid dig gennem din Provetid med Frygt og Bæven og
vind din Ophøjelse, men husk, du gaar paa den Betingelse:
Du maa glemme alt, hvad du har set og alt, hvad du har
vidst i Aandeverdenen, du maa ikke vide eller huske noget
om de Ting, som du har set ske her, du maa, mens du er
Barn, blive en af de mest hjælpeløse af alle de Væsener, jeg
har skabt, maa blive undergivet Sygdom, Smerte, Taarer,
Sorg og Dod. Men naar Sandheden berører dit Hjertes Streng-
ge, vil din Sjæl klinge til Svar, saa skal Intelligensen oplyse
dit Sing og sende sine Straaler ind i din Sjæl, og du vil be-
gynde at forstaa de Ting, du en Gang vidste men havde glem-
t, du vil da begynde at forstaa Hensigten, hvorfor du er skabt.
Gaa, min Datter, og vær trofast i din anden Provestand, gen-
nemgaa den saa tro, som du har gennemgaaet den første.«

»Din Aand blev ved at høre dette fyldt med Glæde og Tak-
nemmelighed, og du priste din himmelske Faders hellige
Navn, og Aandeverdenen genlod af Lovsang og Pris til Aan-
dernes Fader. Du bod Fader, Moder og alle dine kære Farvel,
og sammen med din Skytsengel kom du ned til denne Klode
af Land og Vand. De Aander, gennem hvem du havde aftalt
at komme og modtage et Tabernakel, forlod Aandeverdenen
nogle Aar, forend din Aand ren og hellig kom for at paa-

tage sig et Tabernakel. Du har adlydt Sandheden, og din Skytsengel betjener dig og vogter dig. Du har valgt ham, som du elskede i Aandeverdenen, til din Livsledsager. Kroner og Troner, Ophøjelse og Herredomme venter dig nu i de evige Verdener, og Vejen tilbage til din himmelske Faders Nærhed ligger aaben for dig, hvis du kun vil blive i og vandre ved en celestial Lov, opfylde Hensigten med din Skabelse og holde ud til Enden, saa at du, naar Doden er lagt i Graven, i Fred kan gaa ned til det Sted, hvor dit Legeme hviler, opstaa i Herlighed og modtage din evigtvarende Belønning i de retfærdiges Opstandelse sammen med din Husbond. Du vil faa Lov til at passere de Guder og Engle, der bevogter Portene, og gaa fremad og opad til din Ophøjelse i en celestial Verden blandt Guderne, at blive en herlig Dronning for din himmelske Fader og en Ære for din Mand og dit Afkom, fode Menneskesjæle til at befolke andre Verdener (ligesom du fødte deres Tabernakler i Dodeligheden), medens Evigheder gaar og Evigheder kommer, og hvis du vil annamme det, o Kvinde! er dette evigt Liv.«

Brigham Young om Spiritisme.

»Det blev sagt Eder her, at Broder Joseph advarede Israels Ældster mod falske Aander. Det blev aabenbaret til mig, at hvis Folket ikke modtog Aabenbaringsens Aand, som Gud har sendt til Verdens Frelse, vilde den modtage falske Aander og vilde faa Aabenbaring. Mænd kunde faa Aabenbaring, Kvinder vilde faa Aabenbaring, Præsten paa Prædikestolen og Degnen under Prædikestolen vilde faa Aabenbaring, og Folket vilde faa Aabenbaring nok til at fordømme den ganske Nation og Nationer i Mængdevis, medmindre de vilde lytte til Guds Rost. Det blev ikke alene aabenbaret til Joseph men til Eders ringe Tjener, at falske Aander vilde blive netop saa talrige blandt Jordens Indbyggere, som vi ser det nu.

Jeg vil spørge: Er der nogen Aabenbaring i Verden? Ja Masser. Vi bliver beskyldt for at være hverken mere eller mindre end et Folk, der har, hvad de kalder en højere Form for Spiritisme. Naarsomhelst jeg ser dette paa Tryk eller hører det i Tale, »I har Ret«, siger jeg. »Ja vi tilhører en højere Grad af Spiritisme; vore Aabenbaringer er ovenfra, Eders af det Lave.« Det er Forskellen. Vi modtager Aabenbaring fra Himlen, I modtager Eders Aabenbaringer fra enhver uvidende Aand, som har forladt dette Liv, forladt Legemerne af Pobel, Mordere, Rovere, Drukkenboldte, Tyve, Lognere og alle Slags lav Karakterer, Aander, der svæver omkring her, ledende og sogende efter hvem de kan odelægge, thi de er Djævelens Tjenere og de faar Lov til at

komme nu og aabenbare til Folket. Det var ikke saaledes i tidligere Tid, da der ikke var noget Præstedomme paa Jorden, ingen Aabenbaring fra Himlen. Herren den Almægtige lukkede for dette Vidnesbyrd og for alt Samkvem mellem Menneskene, og de uvidende Aander saa, at de sidste ikke kunde bedrage og odelægge de første med deres Aabenbaringer. Men Gud har talt nu, og det samme har Djævelen. Jesus har aabenbaret sit Præstedomme, og Djævelen har ligeledes aabenbaret sit, og der er en betydelig Forskel mellem de to. Det ene danner en fuldkommen Kæde, hvis Led ikke kan skilles, det ene har fuldkommen Orden, Love, Regler, Styrelse, Organisation, det former, danner, skaber, frembringer, beskytter og opholder Jordens Indvaaneres Tilværelse i en ren og hellig Regeringsform som en Forberedelse til deres Indtrædelse i det himmelske Morgenrige. Det andet er et Reb af Sand, radbrækket Jargon, Forvirring, Uorden, enhver modtager Aabenbaring efter sit eget Behag. Hvis jeg følte Lyst til at gaa ind i deres Kreds, kunde jeg faa ethvert Bord, enhver Prik, enhver Stump af deres Aabenbaring til at bevise, at Joseph Smith var en Guds Profet. Jeg kunde lægge mine Hænder paa Bordet med dem, og hvis jeg vilde samtykke i, at Aanderne bankede, kunde jeg faa dem til hver Gang at bevise, at Joseph Smith var en sand Profet. Jeg kunde faa dem til hver Gang at sige, at dette er Kristi Kirke, medens en slet Mand kunde træde ind i Kredsen, og der vilde blive fortalt ham, at dette ikke er Kristi Kirke, og Resultatet af deres Anstrengelser er Forvirring og Uorden. Det er som et Reb af Sand. Der er ingen Orden, ingen Organisation, det kan ikke sammentrænges til et System, det er Usikkerhed. Det er Forskellen mellem de to spiritistiske Systemer. Den højere Spiritisme ledes, styres og kontrolleres ved Lov, og det tillige ved Himlens Lov, som styrer og kontrollerer Guderne og Englene. Der er intet Væsen i Himlen, som kunde holde ud at være der, som kunde opholde sig i Himlene, medmindre vedkommende var helliget, rensat og helliggjort ved Lov og lever ved Lov. Men de andre er uden Lov, uden Organisation eller Autoritet. Godt! Hvad er Resultatet af deres Aabenbaring? Dod. Hvad er det? Oplosning af Legemet. Og hvad vil det næste blive? Den anden Dod, og jeg overlader til enhver at spekulere over det, og Skriften siger: »Velsignet er han, over hvem den anden Dod ikke har nogen Magt,« og de som tjener Gud og holder hans Befalinger, som modtager Guds Sons hellige Præstedomme, har noget haandgribeligt at holde sig til, og hvis de lever efter denne Lov, har den anden Dod ikke noget at gøre med dem. De staar over den, er fri for den, de er dens Herre, thi de befaler i Jesu Navn,

og deres Ord bliver adlydt, og hvad de siger skal gores, det bliver gjort. Det er den Autoritet, som Gud giver. Som Skriften siger: »Hvadsomhelst I binder paa Jorden, skal være bundet i Himlen og hvad som helst I loser paa Jorden, skal være lost i Himlen, og den, hvem I beholde Synder, ham er de beholdne«.

MISSIONSNYHEDER.

Afløsning.

✓ Eldste Hyrum P. Nokleby, der har virket som Missionær i Norge fra December 1916 til April 1920 og har præsideret over Trondhjem og Christiania Konference, er afløst med Tilladelse til at rejse hjem.

Vi ønsker ham en god og behagelig Hjemrejse.

BREV FRA DEN TIDLIGERE PRÆSIDENT over den skandinaviske og svenske Mission, Andreas Peterson til „Utah-Posten“.

Til Redaktoren af »Utah-Posten«.

Den 19. December Kl. 7 om Aftenen ankom min Hustru og jeg samt fem Hundrede Turister til Salt Lake City for at rejse til den sydlige Del af Kalifornien, Solskinnets og Blomsternes Land. I Nattens Lob fortsattes Rejsen over det sydvestlige Utah og det sydøstlige Hjørne af Nevada, og den følgende Morgen fo'r vi over Kaliforniens Ødemarker, hvor man overalt paa begge Sider af Banen ser smaa Palmer vokse i tusindtal, skont Jorden er meget sandrig og tør. Om Aftenen Kl. 8 kom vi til San Bernardino, hvor vi opholdt os en Dags Tid. Om Eftermiddagen den 21de tog vi ud paa en Automobil-Udflugt gennem de frodige, yndige og vidtstrakte Lunde af Appelsin-, Citron-, Valnød- og Pebertræer.

Hvilket herligt Syn i Solens Glans at skue disse Appelsin- og Citrontræer, der er fyldt med den dejlige Frugt, der nu er moden og maa plukkes i denne Maaned (Januar). Færden igennem disse Haven gav mig Anledning til at sige til min Hustru, at jeg syntes at blive fort paa Tankens Vingér til Edens skonne Have.

Om Aftenen overværede vi de Sidste Dages Helliges Mode, hvor vi lyttede til et Foredrag af Soster Rebecca H. Warren.

Hun er født i 1842 og kom 9 Aar gammel med et Selskab af Hellige til Lugo Ranch (et stort Landomraade), som kobtes af Apostlene Lyman og Rich, forend Kirken naaede til de Egne. De fandt endvidere to meget forfaldne Landsbyer, og det siges, at de var opbygget af Meksikanere. En Del af Landet blev opdyrket, og den første Grode var meget stor, 90 bushels Hvede pr. Td. Land.

Den 22de Kl. 5,30 Morgen ankom vi igen til San Bernardino og passerede det mest frugtbare Land, det nogensinde er faldet i min Lod at beskue. Vi passerede en nylig plantet Vinhave, og man sagde, at den var paa 4000 Td. Land.

Her voksede tropiske Frugter af alle Slags, modne Appelsiner, søde Kartofler, der blev gravet op, Kaal stod færdig til Markedet, og Alfalfaen, som man høster fra fem til syv Gangé om Aaret, var 6 Tommer høj. Heste og Kreaturer græssede i store Flokke paa de grønne Bjergskraaninger og i Dalene.

Vi rejste via Los Angelos og naaede San Diego Kl. 1 Eftm. Da vi kom til denne Stad, fandt vi et dejligt sollyst Værelse i »Golden West Hotel«, der har alle Bekvemmeligheder og fem Hundrede Værelser. Beliggenheden er tre Kvarter fra Stadens Centrum, og her har vi nu vort Hjem.

I denne Stad finder man alle Bekvemmeligheder, og Priserne er ganske rimelige. Historien fortæller, at det er omkring fem Hundrede Aar siden, at en hvid Mand for første Gang kastede sit Blik ud over den meget smukke Havbugt eller Fjord. Det var i Aaret 1542, at Juan Rodriguez Cabrilla opdagede denne sikre Havn og sejlede til Fjordens Ende. Denne Havn blev af Don Sebastian givet Navnet »Port of Saint James« eller San Diego. For Øjeblikket er Indbyggerantallet omtrent 95,000. Staden er bygget paa Stranden af denne den første Havn i De forenede Stater, nord om Panama-Kanalen paa Amerikas Vestkyst.

Jeg har rejst 30 engelske Mile nord for den nordlige Polar-kreds og saa langt mod syd som Ørkenen Sahara i Afrika, fra Jerico i Øst til San Francisco i Vest, men ingensteds har jeg fundet Klimaet saa stadigt som her i San Diego. Den normale Temperatur er 61 Grader. Siden vi kom hertil, har vi daglig set Mænd og Kvinder bade sig i Solens livgivende Straaler og indaande den friske Duft fra de grønne Græsplæner og de fagre blomstersmykkede Haver. Natteluftens er meget mild og balsamisk. Staden har ni Banker med en samlet Kapital af 3,000,000 Doll. og en Total samlet Omsætning paa næsten 27,000,000 Doll.

De Sidste Dages Hellige har deres egen Kirke.

Juleaften blev der rejst et Juletræ, 60 Fod højt, udenfor U. S. Grants Hotel, prydet med hundrede røde, hvide og blaa

elektriske Lamper, som var fæstnet i Grenene paa den majestætiske Gran lige fra Foden til Toppen. Alle disse Lamper blev tændt Juleaften og hver Aften i hele Juleugen. Et herligt Syn at skue. Tusinde yngre og ældre Personer samlede sig omkring Træet og sang Sange, der bebudede Højtidens Indtræden til Minde om Jesu Fødsel.

I Aarene 1915 og 1916 blev der afholdt en stor Verdensudstilling her i San Diego, og man kan ikke andet end ære den, som man bor, naar man beskuer denne yndige Plet ved Stillehavets skønne Bred og i fulde Drag nyder det gode og velgørende Klima.

Med de bedste Ønsker for »Utah-Posten« og dens mange Læsere, samt Ønsket om et glædeligt Nytaar forbliver jeg eders for Sandhedens Sag hengivne

Andreas Peterson.

San Diego, den 14. Januar 1920.

FORAARSKONFERENCEN I BERGEN 1920.

Tilstede ved Konferencen var Missionspræsiednt Carl E. Peterson.

Modet aabnede Lordag^{May. 20}Aften med Sang og Bon. Konferencepræsident Oluf K. Karlsen gav Rapport for Bergens Gren og komplementerede Søskende for deres pligtopfyldende Arbejde.

Missionspræsident Carl E. Peterson talte derefter om: »Joseph Smiths Mission«. Modet sluttede med Sang og Bon. Sondagsskolemodet den 21. Marts lededes af Skolens Præsident Peder Totland og Henrik Andersen og Andreas Birkeland rapporterede Stavanger og Haugesund Grens Sondagsskoler. Han rapporterede om Bergens Grens Sondagsskole. Salmen: Modig maa vi kæmpe, blev afsunget, og Bornene gik til Klasserne.

Missionspræs. Carl E. Peterson ledede den teologiske Klasse. Emnet: »Guds store Husholdning« blev diskuteret. Derefter blev et kort, men velvalgt Program udført. Modet sluttede med Sang og Bon.

Modet Sondag Efterm. Kl. 3:

Koret sang Salmen: Fader vor i Himlen, Bon af Br. Peder Totland. Br. Andreas Birkeland gav Rapport for Haugesunds Gren, og Br. Henrik Andersen gav Rapport for Stavangers Gren, hvorefter Konferencepræs. Oluf K. Karlsen foreslog Kirkens Generalautoriteter og Missionsautoriteter til Ophol-

delse, samt Konferencens ledende Mænd til Opholdelse i deres respektive Stillinger. Alle Forslag blev enstemmig vedtaget. Ældste Johan Sætrum talte over Emnet: »Dersom Menneskene vilde forstaa Guddommen, maatte de adlyde Evangeliet.« Ældste Peter Totland talte angaaende »Menneskenes daarlige Opfattelse af Mormonismen«. Konferencepræs. Oluf K. Karlsen talte derefter om: »Evangeliets Gengivelse«. Slutningssalme: O, min Fader, du som troner, Bon af Br. Andreas Fosse.

Mødet Sondag Efterm. Kl. 7 aabnedes med Sang og Bon. Koret sang: O, min Fader, du som troner. Missionspræs. Carl E. Peterson talte over: »Menneskets Handlefrihed.« Mødet sluttede med Sang og Bon.

Der blev afholdt Grensmøde Mandag Aften den 22. Marts, og Rapporter blev givet af alle Grenens Organisationer.

Emnet: »Tanken« blev derefter diskuteret under Ledelse af Missionspræs. C. E. Petersen. Mødet sluttedes med Salmen: I Østen stiger Solen op, Taksigelse af Br. Peter Totland.

Hilmar Bjørndal,
Skriver.

FORAARSKONFERENCEN I TRONDHJEM.

Mødet Lordag Aften den 27. Marts aabnedes med Sang og Bon. De forskellige Foreninger aflagde deres Rapporter, ligeledes blev Kirkens Autoriteter foreslaaet og opholdt. De forskellige Brødre fremholdt det evige sande Evangelium, og til Slut talte Missionspræs. Carl E. Peterson, og bad Søkende om at udføre deres Pligter for Herren. Mødet sluttedes med Sang og Taksigelse.

Sondagsskolen aabnedes den 28. Marts Kl. 10 Form. med Sang og Bon. Skolens Bestyrelse gav en udmærket Rapport. Børneklassen udførte ligeledes et godt Program. Missionspræs. Carl E. Peterson talte derefter til Skolen om de bedste Læremetoder. Skolen sluttede med Sang og Taksigelse.

Mødet Sondag Eftermiddag aabnedes med Sang og Bon. Missionspræs. Carl E. Peterson talte over Emnet: »Var Joseph Smith en sand Guds Profet«, sluttede med at paalægge enhver, at Arbejdet er Nøglen til Livets Værdier. Mødet sluttedes med Sang og Taksigelse.

Mødet Sondag Aften aabnedes med Sang og Bøn. Præs. E. Larsen talte derefter lidt til Forsamlingen. Missionspræs. Carl E. Peterson talte over Emnet: »Menneskets Handlefrihed i Himlen og paa Jorden«, ligeledes om det celistiale Ægteskab, Kristi Daab, Daabens Udførelse og Nødvendighed. Mødet sluttede med Sang og Taksigelse.

Modet Mandag Aften den 29. Marts aabnedes med Sang og Bøn. Præs. E. Larsen takkede Soskende for den Hjælp og Bistand, de havde ydet. Missionspræs. Carl E. Peterson forklarede den 9. Trosartikel, der omhandler Aabenbaring og dens Nødvendighed. Koret sang til Slut: »Du, som dadler og fordømmer«.

Tirsdag Aften den 30. Marts sluttedes Konferencen med en vellykket og hyggelig Fest. Et særdeles godt Program blev udført. Der blev serveret Chokolade og Smørrebrød.

Johannes Haugan,
Sekretær.

TALE AF ÆLDSTE B. H. ROBERTS.

Om det ikke vil blive betragtet som Forræderi, saa kan man gentage Apostlen Pauli Ord, der tyder paa, at de Hellige skulle domme Verden, og Profeten Daniel synes ogsaa at have den samme Mening, da han siger: »Riget og Magten og Rigernes Storhed under Himlen, skal gives til den Allerhøjestes Hellige, og de skal besidde det evindeligt.« Jeg er tilbøjelig til at tro baade Paulus og Daniel, skont det vil blive betragtet som upopulært. Hvis de Hellige skal indtage en saadan Stilling i Fremtiden, saa er det i sin fulde Orden, at de skulle gennemgaa alvorlige Erfaringer for at blive værdige til paa den rette Vis at administrere Retfærdighed og opfylde alle de Pligter, som paahviler dem.

Jeg er af den Mening, at den Erfaring, som vi nu gennemgaaer, er af stor Værdi for os med Hensyn til jordisk Regering. Vore Skribenter fortæller os, hvorledes Regeringer udspringer fra Foreninger; at Foreninger eksisterer først og siden Regeringer. Dette er deres Teori, men vi har den praktiske Erfaring. Vore Fædre kom til disse Bjergdale begrundet paa den Forfølgelse, som opstod mod dem i et kristent Land. Paa den Tid var der ingen Regering, som herskede over dem. Det var et Spørgsmaal, om enten denne Del af Landet vilde falde i Hænderne paa den britiske Regering, eller om de Forenede Stater skulde faa Held til at hævde deres Fordring paa den. Følgelig havde vi ingen territorial Organisation, for mange Aar efter vor Ankomst hertil; men vi havde en indbyrdes Organisation, og saaledes lagde vi Grundvolden til en Stat. Vi indsendte en Ansøgning til Regeringen om at blive optaget i Unionen som en Stat; men de gav os kun en territorial Regering. Muligvis ansaa den Almægtige os udygtige til at indtage en saadan Stilling. Vor Erfaring og Udvikling var ikke tilstrækkelig til at retfærdiggøre ham i at

inspirere denne Nations Ledere til at begunstige os med saadanne Privilegier. Nej, det var nødvendigt at vi skulde have den fornødne Erfaring, at vi skulde føle Undertrykkerens Haand og derved lære at forstaa at paaskønne Frihed og Uafhængighed. Vi har modtaget Undervisning i disse Ting, hvilket var nødvendigt for den Stilling, vi nu indtager som en uafhængig Stat i Verdens store Republik. Naar Tiden kommer, at de Hellige skal besidde Riget og Magten under Himmelen, saa tror jeg, at de vil erindre de Dage, da de var under Forfølgelse og det trykkende Aag. Ja, — at have Medlidenhed med deres Medmennesker og forunde enhver Mand og Kvinde Frihed til at nyde Livets Velsignelser uden Hindring. De Erfaringer, som vi nu gennemgaar, vil lære os alt dette.

Undertiden er det ligesom i en Drom, at Historien af det Forbigangne fremruller for mine Blikke: Jeg ser dette Værk, da disse, som var forenede med det, kunde rummes i en lille Hytte. Jeg ser denne Kirkes Ledere gaa ud i det omkringliggende Landskab for at prædike Evangeliet. Jeg ser dem gaa over det brusende Ocean til fjerne Lande med det glade Budskab. Jeg ser den Fremgang, som moder dem paa alle Sider. Jeg ser ligeledes de Genvordigheder, som de Hellige har gennemgaaet. Jeg ser dem forfulgt og berøvet alt deres Gods samt fordrevne fra deres behagelige Hjem i den kolde og stormfulde Vintertid. Jeg ser deres Profet og mange andre uretfærdigt kastet i det skumle Fængsel, — ja mere, — deres ædle Blod udgydt i det »frie Land«. Jeg ser dem gaa over den mægtige, isbelagte Mississippiflod og at fortsætte deres Vandring gennem golde og ubeboede Egne, indtil de endelig befinder sig i Ørkenen — Klippebjergenes Dale. Deres mojsommelige Vandring over de store Sletter er blevet omtalt for os mange Gange, saavel som deres Ankomst til dette, den Gang ode Land, hvor der ikke fandtes nogen Slags Vegetationer til at forfriske deres trætte Sjæle.

Nej, ikke en Gang en Jægers Hytte kunde findes i den golde Ørken. Jeg ser dem begynde at dyrke Jorden, og tilige den Periode, da Hungersnøden var almindelig iblandt dem, og medens den truede dem indbyrdes, lo deres Fjender af dem og forhaanede dem. Jeg ser den Lykke og Velstand, som følger dette ædle Folks Bestræbelser. Retfærdighed, Udholdenhed og Stræbsomhed overvinder Elementerne, og behagelige Hjem og frugtbare Haver fremspringer og blomstrer. Jeg ser dem bygge Stæder og Landsbyer. Jeg ser atter mørke Skyer opstige over Horisonten, som truer deres Eksistens — Modre med deres Born vandre hid og did paa Grund af den Forfølgelse, som endnu en Gang har rejst sig imod de Hellige.

Jeg ser alt dette i det Forbigangne, forenet med Blod, Sorgens og Savnets bitre Taarer, men som Drommen forsvinder, fremtræder Fremtidens herlige Panorama for mit Blik.

Jeg ser dette Folk tiltage i Indflydelse. Deres Stæder og Landsbyer opbygges og udvides, Templer og Helligdomme opfores til Ære for den Allerhøjstes Navn og til Salighed og evigt Liv for levende og dode. Jeg ser Israels Ældster gaa til Jordens Ender og forkynde det evige Evangelium, og dets Straaler at trænge ind i den arktiske Zone. Jeg ser i Norden Isbjergene smelte og de ti Israels Stammer komme fra de golde Egne til Ephraims Borns Forsamlingssted, ligesom Duerne til deres Vinduer, og der modtage Velsignelser under Ephraims Borns Hænder. Jeg ser dem derefter styre deres Kurs over det store Ocean til det forjættede Land — Palæstina, hvor Zions Stave vil blive organiseret. Derefter ser jeg Synd og Ugudelighed tiltage blandt Hedningenerationerne paa Jorden. Jeg ser Foreninger krympe sig, Kongeriger og Kejserdømmer falde, ja, Tyrani, Uretfærdighed, Blodsudgydelse og Hungersnod. Jeg ser Tiden oprinde, da det Folk, som ikke vil opløfte Sværd mod sin Næste skal fly til Zion for Sikkerhed. Da, naar de mægtige Nationer er blevet svækket og deres Stolthed, formedelst Krig, Pest og Ødelæggelse, er tilintetgjort, vil de tiloversblevne med Ydmyghed komme til Zion, og deres Anførere henvende sig til Guds inspirerede Tjenere for at erholde Undervisning om den Magt, som binder de Hellige tilsammen i Enighedens Baand. Jeg ser dem komme bojede til det Folk, som de har ringeagtet. Jeg ser de ringeagtede i Herlighed og Pragt, og saaledes opfyldes Profetierne angaaende Zions tilkommende Herlighed. Lad nu dette herlige Syn standse — min Sjæl er tilfredsstillet.

Jeg beder Gud vor himmelske Fader at velsigne eder mine elskede Brødre og Søstre med Fred og den behagelige Indflydelse af Sandhedens Aand, saa at I til Fulde maa forstaa hans Hensigter i disse de sidste Dage, og tilsidst blive delagtige i den Herlighed, som tilhører det sande Israel. Amen.

INDHOLD:

Manti Tempel	129	venske Mission, Andreas Peterson, til »Utah-Posten«	138
Hvad ved vi om Livet hinsides Graven	132	Foraarskonferencen i Bergen	140
Missionsnyheder	138	Foraarskonferencen i Trondheim	441
Brev fra den tidl. Præsident over den skandinaviske og		Tale af Ældste B. H. Roberts	141